

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกกลับมาหาโธปธานตามลำดับกันไป กำลังของภักดีพิบัติทางธรรมชาติ นั่นคือกำลังของการทำลายล้างก็จะเพิ่มขึ้นและโลกเก่านี้จะจบลง

คำถาม: ด้วยการทำความเพียรพยายามใดที่ผู้เพียรพยายามสามารถจะได้มาซึ่งมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ?

คำตอบ: ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ก่อนอื่นใดทำให้พ่อเป็นทายาทของลูก นั่นคืออุทิศสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีให้แก่พ่อ ทำให้พ่อเป็นลูกของลูกแล้วลูกก็จะได้รับสิทธิ์ต่อมรดกของลูก 2. กลับมาบริสุทธือย่างสมบูรณ์ และลูกจะได้รับมรดกที่สมบูรณ์ของลูก หากลูกไม่ได้กลับมาบริสุทธือย่างสมบูรณ์, ลูกจะได้รับผลรางวัลเล็ก ๆ หลังจากมีประสบการณ์ของการลงโทษ

โอมชานติ ลูกๆ ต้องไม่เพียงแต่นั่งในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงของทั้งสาม แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรูเช่นกัน ท่านได้มาเพื่อพาพวกเราทั้งหมดกลับไป เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นใหม่นี้ ลูกๆ รู้ว่าผู้อื่นเหล่านั้นทั้งหมดที่สอนบักดีและอ่านคัมภีร์ ฯลฯ คือมนุษย์ ผู้เดียวนี้ไม่สามารถเรียกว่าเป็นมนุษย์ ผู้เดียวนี้คือผู้ไม่มีตัวตนและท่านนั่งที่นี่และสอนดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณรับฟังด้วยร่างกาย ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเวลานี้ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้พูดแล้วว่า: ลูกๆ ทางจิต จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ที่นี่ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านเป็นครูที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและดังนั้นท่านทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้กลับมาหาโธปธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ, สงครามก็จะเริ่มขึ้น จะมีภักดีพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ควรจะมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและอธิบายแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถจดจำพ่อ ลูกนั้นรู้คิดและลูกรู้ว่าด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงจากพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสถานภาพที่ลัทธิและนารายณ์ได้รับเพื่อโลกใหม่นั้นได้รับจากชีพาบา ลัทธิและนารายณ์ได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ได้กลายเป็นบราห์มาและสรัสวตี และแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ เวลานี้พวกเขากำลังทำความเพียรพยายาม ลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกจะไม่ก้มลงด้วยศรัทธาที่มลายเบื้องหน้ารูปบูชาของเทพอีกต่อไป ผู้คนจะอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพและพิสูจน์ว่าตนเองนั้นเป็นผู้ไม่บริสุทธื พวกเขาพูดว่า: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด ในขณะที่พวกเขาเหล่านั้นเต็มไปด้วยกิเลส, เป็นคนบาปและไม่มีคุณธรรม ลูกเองนั้นกำลังจะกลายเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ลูกเคยร้องสรรเสริญ ลูกถาม: บาบาเมื่อใดที่การอ่านคัมภีร์ ฯลฯ ได้เริ่มขึ้น? พ่อพูดว่า: ตั้งแต่เวลาของอาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางบักดี ขณะที่ลูกนั่งที่นี่, สติปัญญาของลูกควรจะเข้าถึงความรู้ทั้งหมด ดวงวิญญาณจะนำสันสการ์เหล่านี้ไป ลูกจะไม่นำสันสการ์ของบักดีไปกับตน ผู้ที่มีสันสการ์ของบักดีจะถือกำเนิดกับมนุษย์ในโลกเก่า นั่นก็เป็นความจำเป็นด้วย ลูกควรที่จะหมั่นวงจรของความรู้ในสติปัญญาของลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกต้องจดจำบาปด้วยเช่นกัน บาบาคือพ่อของพวกเราด้วย หากลูกจดจำพ่อ, บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาบานั้นเป็นครูด้วยเช่นกัน และดังนั้นการศึกษาเล่าเรียนก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของเรา พวกเรามีความรู้ของวงจรโลกในสติปัญญาของเราที่ทำให้พวกเรากลายเป็นผู้ปกครองโลก(การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงได้เริ่มขึ้น) โอมชานติ ความรู้และบักดี พ่อนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับบักดี-ว่าเมื่อไหร่บักดีเริ่มขึ้นและเมื่อไหร่จะจบลง มนุษย์ไม่รู้สิ่งนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายทั้งหมดนั้น ในยุคทอง, ลูกๆ เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลก ไม่มีการอ้างอิงถึงบักดีที่นั่น ไม่มีแม่วัดเดียวที่นั่น ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเทพ ภายหลัง, เมื่อโลกนั้นเก่าลงครึ่งหนึ่ง, นั่นคือเมื่อ 2500 ปีได้ผ่านไป, นั่นคือเมื่อเป็นการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง ราวันก็มา อย่างแน่นอนที่ต้องมีการบรรจบกันราวันมาในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดงเมื่อเหล่าเทพตกไปสู่หนทางบาป ไม่มีใครนอกเหนือจากลูกรู้สิ่งนี้ พ่อมาในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ในขณะที่ราวันมาในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง การบรรจบกันนั้นไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นการบรรจบกันที่ให้คุณประโยชน์ การบรรจบกันนั้นเรียกว่าเป็นเพียงสิ่งที่ไม่ให้คุณประโยชน์เท่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่ชื่อของท่านคือผู้เดียวที่ให้คุณประโยชน์ ยุคที่ไม่มีคุณประโยชน์เริ่มต้นขึ้นด้วยยุคทองแดง พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านมีความรู้ของทั้งต้นไม้ หากเมล็ดนั้นมีชีวิต ก็จะอธิบายว่าต้นไม้ได้ปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม เพราะเมล็ดนั้นไม่มีชีวิตจึงไม่สามารถพูดสิ่งใด พวกเราสามารถเข้าใจว่าด้วยการหว่านเมล็ด, ต้นไม้เล็กๆ ก็ปรากฏขึ้นมาก่อน และแล้วต้นไม้ก็จะเติบโตและเริ่มให้ผล อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่มีชีวิตเท่านั้นที่สามารถบอกทุกสิ่งแก่ลูก

ในทางโลกทุกวันนี้ผู้คนก็เฝ้าแต่ทำสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบ พวกเขาเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ พวกเขาพยายามจะไปยังดวงจันทร์เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาขึ้นไปสูงมาก หลายแสนไมล์ไปยังดวงจันทร์เพื่อทำการวิจัยและค้นหาว่าสถานที่นั้นคืออะไร พวกเขาไปลึกมากในมหาสมุทรเพื่อพยายามจะค้นหาเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่พวกเขาก็ไม่สามารถไปหาที่สิ้นสุดได้ มีเพียงน้ำและก็น้ำมากยิ่งขึ้น พวกเขาขึ้นไปสูงในเครื่องบินและดังนั้นพวกเขาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องซื้อเพลิงมากเพียงพอที่จะไปที่นั่นและกลับมาด้วยเช่นกัน ท้องฟ้าไม่มีขีดจำกัดและมหาสมุทรนั้นก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้เดียวนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นนั่นคือมหาสมุทรที่เป็นน้ำที่ไม่มีขีดจำกัด วัตถุประสงค์ของท้องฟ้านั้นก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ผืนดินก็ไม่มีขีดจำกัดด้วย ลูกสามารถเดินต่อไปเรื่อยๆ เบื้องล่างมหาสมุทรมีผืนดิน ภูเขาขึ้นตั้งอยู่บนอะไร? บนผืนดิน พวกเขาขึ้นก็ได้ขุดลงไปบนผืนดินและภูเขาก็ปรากฏขึ้น และเบื้องล่างนั้นก็ยังมีน้ำด้วยเช่นกัน มหาสมุทรเองนั้นก็อยู่บนแผ่นดิน ไม่มีใครสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของน้ำและแผ่นดินได้ ลูกนั้นจะไม่พูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นพ่อไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีที่สิ้นสุด แม้ว่าผู้คนจะพูดว่าพระเจ้าท่านไม่มีที่สิ้นสุดและมายาไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าท่านไม่มีที่สิ้นสุด แต่ใช้ท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด มีวัตถุประสงค์ทั้งห้า- ดิน น้ำ ไฟ ลม ท้องฟ้า สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้กลับมาหาโมประธาน ดวงวิญญาณเองก็ได้กลับมาหาโมประธานและแล้วพ่อก็มาและทำให้พวกเขาสาโทประธาน ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากและพวกเขาใช้ 84ชาติเกิด วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป นี่คือการละเล่นที่คงอยู่ตลอดไปที่ไม่มีที่สิ้นสุด การละเล่นนั้นก็ดำเนินไปเป็นนิรันดร์ หากลูกจะพูดว่าเมื่อใดที่การละเล่นนั้นได้เริ่มขึ้น และแล้วนั้นก็จะต้องมีจุดจบด้วย อย่างไรก็ตาม, ลูกต้องอธิบายว่าเมื่อใดที่โลกใหม่ได้เริ่มขึ้นและแล้วโลกนั้นได้กลับมาเก่าอย่างไร นี่คือการของ 5000 ปีที่ซึ่งเฝ้าแต่หมุนไป เวลานั้นลูกรู้อยู่ที่นี่ แต่ผู้คนเหล่านั้นก็เพียงแค่เขียนสิ่งที่เห็นในคัมภีร์ได้มีการเขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี ดังนั้นเมื่อผู้คนได้ยินเช่นนั้นพวกเขาก็คิดว่าเป็นสิ่งจะ พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่พระเจ้าจะมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเอง เนื่องจากไม่รู้ในสิ่งนี้พวกเขาก็เฝ้าแต่พูดว่า 40000 ปีของยุคเหล็กยังคงหลงเหลืออยู่จนกว่าลูกจะอธิบายให้แก่พวกเขา เวลานั้นลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะอธิบายแก่พวกเขาว่าระยะเวลาของวงจรมันคือ 5000 ปี, ไม่ใช่หลายแสนปี มีเครื่องประกอบของหนทางของบัคติอยู่มากมาย เมื่อผู้คนมีเงิน พวกเขาใช้จ่ายไปอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: พ่อได้จากไปหลังจากที่ได้ให้สมบัติอย่างมากมายแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นจะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกได้รับความสุขด้วยสิ่งนั้นเท่านั้นและช่วงชีวิตของลูกก็ยืนยาว พ่อพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ที่นั่นช่วงชีวิตของลูกคือ 150 ปีและความตายก็ไม่เคยมาหาลูก พ่อได้ให้พรแก่ลูกและทำให้ชีวิตของลูกยืนยาว ลูกจะคงอยู่อย่างเป็นอมตะ จะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่นั่นและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ช่วงชีวิตนั้นยืนยาวและลูกก็ได้รับทรัพย์สมบัติอย่างมากมายและความสุขอย่างมาก จากผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นลูกก็ได้กลายเป็นผู้มั่งคั่ง สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ อย่างแน่นอนที่นั่นจะเป็นต้นไม้อเล็กๆ มีเพียงศาสนาเดียว, อาณาจักรเดียว และภาษาเดียวที่นั่น นั่นเรียกว่าเป็นความสงบในโลก พวกเราคือนักแสดงของทั้งโลก ไม่มีใครในโลกรู้อยู่ที่นี่ หากพวกเขาได้รู้อยู่ที่นี่พวกเขาก็จะสามารถบอกพวกเราได้ว่าเมื่อใดที่พวกเราได้เริ่มเล่นบทบาทของเรา เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ มีเพลงที่ร้องว่า: ลูกนั้นไม่สามารถที่จะได้รับสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่ลูกได้รับมาจากบาบาจากใครอื่นใดได้ ท่านให้ทั้งผืนดินและท้องฟ้าและอาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูก ลักษมีและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก และแล้วราชาทั้งหมดที่ได้มาภายหลังนั้นก็ได้เคยเป็นราชาของบาร์ต มีการร้องเพลงว่า: สิ่งต่างๆ ที่บาบาให้แก่พวกเราไม่มีใครอื่นสามารถที่จะให้ได้ พ่อเองนั้นมาและทำให้เราสามารถที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้น ดังนั้นความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามได้ ลูกต้องเข้าใจมากเท่านั้น ใครที่สามารถที่จะอธิบายได้? ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เมื่อใครบางคนมาหาบาบา บาบาก็ถาม: ลูกมีลูกๆ กี่คน? พวกเขาตอบว่า: ฉันมีลูก 5 คนของตนเอง และลูกคนที่ 6 คือชีพบาบา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านเป็นลูกที่แก่ที่สุด หากลูกเป็นของชีพบาบา และแล้วชีพบาบาก็จะทำให้ลูกเป็นลูกของท่าน ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ นั้นก็กลายเป็นทายาท ลักษมีและนารายณ์คือทายาทที่สมบูรณ์ของชีพบาบา ในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา, พวกเขาได้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ชีพบาบา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกๆ ต้องได้รับมรดก บาบาส่งว่า: จงทำให้พ่อเป็นทายาทของลูกและอย่าได้มีใครอื่น ลูกพูดว่า: บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่านและทุกสิ่งของท่านเป็นของฉัน ท่านได้ให้อำนาจในการปกครองทั้งโลกแก่ฉัน เพราะฉันได้ให้ทุกสิ่งทั้งฉันมีแก่ท่าน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ได้มีการแสดงนิมิตของการทำลายล้างแก่อรชุน และแสดงสัญลักษณ์ที่มี 4 มือด้วยเช่นกัน อรชุนนั้นไม่ใช่ใครอื่น ผู้ที่ที่เคยได้นิมิตเหล่านั้น จงมองดูว่าพ่อกำลังได้รับอาณาจักรนี้ และดังนั้นเหตุใดพ่อจึงไม่ทำให้ชีพบาบาเป็นทายาทของพ่อ(บราห์มา)เล่า? และแล้วท่านก็ทำให้พ่อ(บราห์มา)เป็นทายาทของท่าน นี่คือการต่อรองที่ดีมาก ท่านไม่ได้ขอ

ใครเพื่อสิ่งใด ผู้นี้ได้ให้ทุกอย่างอย่างแผ่ไพศาล สิ่งนี้เรียกว่าการให้ทานที่แผ่ไพศาล ใครจะรู้ว่าจะไร้อะไรได้เกิดกับท่าน? บางคนนั้นก็คิดว่าท่านนั้นเริ่มที่จะมีความระอาและบางทีก็ไต่กลายเป็นชั้นยาสซี ดังนั้น ลูกสาวเหล่านี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันมีลูกๆ 5 คนของตนเอง และฉันจะทำให้ผู้เดียวนั้นเป็นลูกอีกคนหนึ่งของฉัน ผู้นี้ก็ไต่วางทุกอย่างไว้เบื้องหน้าบาปที่ทำให้มีการรับใช้ช่วยเหลือผู้คนมากมาย จากการได้เห็นบาป ทุกคนอื่นนั้นก็มีความคิดเดียวกัน และดังนั้นพวกเขาจึงได้ละทิ้งบ้านของพวกเขาและวิ่งมาหาบาปเป็นไปตั้งแต่เวลานั้นที่ความปั่นป่วนได้เริ่มขึ้น พวกเขาได้แสดงความกล้าหาญของการจากบ้านและครอบครัวของตน ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเตอบ(บัพติ)ต้องมีการสร้างขึ้น เพราะอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องการสันโดษ นอกเหนือจากพ่อแล้วไม่ควรจะมีการจดจำใครอื่น ขออย่าได้มีการจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรเช่นกัน เนื่องจากดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอนที่ต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงกลับมาบริสุทธิ์ มีความยากลำบากเนื่องจากสิ่งนี้ พวกเขาเคยพูดว่า: ความรู้นี้เป็นเช่นที่ว่าเริ่มการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างสามีและภรรยา เพราะหากใครคนใดคนหนึ่งนั้นได้กลับมาบริสุทธิ์และอีกคนหนึ่งไม่กลับมาบริสุทธิ์ และแล้วจะมีความรุนแรง ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดมีประสบการณ์ของการถูกทุบตีเพราะสิ่งนี้คือบางสิ่งใหม่ที่ปรากฏขึ้นในทันที ทุกคนนั้นตะลึงงันและถามว่า: อะไรได้เกิดขึ้นที่ผู้คนมากมายได้วิ่งจากไป? ผู้คนไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ แต่พูดว่าอย่างแน่นอนที่มีพลังบางประการ ไม่เคยมีเวลาไหนมาก่อนที่เมื่อทุกคนได้ทิ้งบ้านของตนและวิ่งจากไป สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเทพลีลาของชีพบบาในละคร บ้างแม้แต่วิ่งมาเมื่อเปล่านั้นก็เป็นละครด้วย พวกเขาวิ่งมาและได้ทิ้งบ้านและครอบครัวของตนเองไว้เบื้องหลัง พวกเขาไม่ได้จดจำใครอื่นเลย มีแต่เพียงร่างของพวกเขาที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้ทำทุกงานเท่านั้น ต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพียงเท่านั้นเองที่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะสามารถกลับบ้านได้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปสู่สวรรค์ นั้นไม่ใช่กฎ แต่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นเป็นสิ่งที่ต้องการในดินแดนแห่งการหลุดพ้น มีอุปสรรคมากมายในการกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นไม่เคยมีการห้ามไม่ให้ใครให้ไปชุมนุมทางจิต พวกเขาจะไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาต้องการจะไป ที่นั่นเนื่องจากความบริสุทธิ์จึงมีอุปสรรค ลูกเข้าใจว่าลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ จะต้องมีการลงโทษ และแล้วก็จะได้รับผลรางวัลเล็กน้อย หากลูกไม่ต้องสัมผัสกับการลงโทษ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดี นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกต้องมาหาพ่อ ลูกต้องละร่างเก่านั้นและกลับบ้านอย่างเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ และแล้วเมื่อวัดธาตุทุกอย่างได้กลับมาใหม่และสาโทประธาน, ลูกก็จะได้รับร่างใหม่ที่สาโทประธาน ทุกสิ่งก็จะเปลี่ยนไปและกลับมาใหม่ เช่นที่บาปมาและนั่งในผู้นี้ ดังนั้นด้วยดวงวิญญาณก็จะไปและนั่งในประสาทราชวังของครรรค์โดยที่ไม่มีความยากลำบากใดๆ และแล้วเมื่อถึงเวลา, เขาก็จะออกมาจากครรรค์และราวกับว่ามีแสงสว่างเป็นประกายอยู่ล้อมรอบเนื่องจากดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ อยู่ในบัพติ อยู่ในสันโดษ อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรใดๆ นอกจากพ่อผู้เดียว
2. เก็บความรู้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและรับใช้ผู้อื่น ทำการต่อรองที่แท้จริงกับพ่อ เช่นที่พ่อนั้นได้ให้ทุกอย่างในวิธีที่แผ่ไพศาล ดังนั้นด้วยลูกจงทำทานที่แผ่ไพศาล

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายตายผู้ที่เข้าใจบัญญัติกรรมและผู้ที่สร้างสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสันคลอนสำหรับตนเอง ขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไป ถ้าบัญญัติกรรมใดๆ มาอยู่เบื้องหน้าลูก อย่าปล่อยใจให้จิตใจของลูกถูกเขย่าด้วยสิ่งนั้น อย่าปล่อยให้สภาพของลูกขึ้นลง โอเค ถ้าบัญญัติกรรมได้มาแล้ว ก็จงรู้จักและจบสิ้นสิ่งนั้นจากระยะไกล อย่าเป็นนักรบในเวลาเมื่อพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก มายาไม่สามารถเขย่าลูกได้ เพียงแต่ให้รากฐานของศรัทธาของลูกเป็นการปฏิบัติจริงและถ้าจำเป็นให้ทำการเลือกที่ถูกต้อง และลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย เวลานี้ จงกลายเป็นโยคีที่มั่นคง ไม่ใช่คนรับผู้ที่รับรา

คติพจน์: ถ้าลูกปรารถนาที่จะอยู่อย่างเปี่ยมแสงที่เบาสบาย จงมอบภาระของความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ

*** โอม ชานติ ***